

31998F0699

9.12.1998.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 333/1

ZAJEDNIČKA AKCIJA**od 3. prosinca 1998.****o pranju novca, utvrđivanju, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine ili imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, koju je Vijeće usvojilo na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji**

(98/699/PUP)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak K.3 stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir inicijativu Ujedinjene Kraljevine,

uzimajući u obzir plan djelovanja skupine visoke razine za organizirani kriminal koji je odobrilo Vijeće Europske unije na sastanku u Amsterdamu 16. i 17. lipnja 1997., a posebno preporuku 26(b) o jačanju praćenja i pljenidbi imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom,

razmotrivši stajalište Europskog parlamenta nakon savjetovanja koje je provelo Predsjedništvo u skladu s člankom K.6 Ugovora o Europskoj uniji,

uzimajući u obzir Zajedničke akcije od 5. prosinca 1997. o uspostavljanju mehanizma za ocjenjivanje primjene i provedbe na nacionalnoj razini međunarodnih obveza u borbi protiv organiziranog kriminala ⁽¹⁾ i od 19. ožujka 1998. o utvrđivanju programa razmjene, osposobljavanja i suradnje za osobe odgovorne za djelovanje i borbu protiv organiziranog kriminala (Program Falcone) ⁽²⁾,

uzimajući u obzir opredjeljenje država članica za načela Konvencije o pranju, istrazi, privremenom oduzimanju i pljenidbi imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom Vijeća Europe iz 1990.,

uzimajući u obzir predloženu Zajedničku akciju kojom bi se inkriminiralo sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji u državama članicama Europske unije, a posebno u kaznenim djelima obuhvaćenim tom Zajedničkom akcijom,

uzimajući u obzir zahtjeve Direktive Vijeća 91/308/EEZ od 10. lipnja 1991. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ⁽³⁾ i 40 preporuka za borbu protiv pranja

novca Projektne skupine za financijske mjere protiv pranja novca (FATF) koje su utvrđene 1996., a posebno njihovu preporuku 4,

uzimajući u obzir Zajedničku akciju od 17. prosinca 1996. u vezi s usklađivanjem zakonodavstava i praksi država članica Europske unije u borbi protiv ovisnosti o drogama i sprečavanju i borbi protiv nedopuštene trgovine drogama ⁽⁴⁾,

imajući na umu zajednički cilj unapređivanja koordinacije između tijela za provedbu zakona,

podsjećajući na Zajedničku akciju o osnivanju Europske pravosudne mreže, koju je Vijeće usvojilo 29. lipnja 1998. ⁽⁵⁾,

budući da se učinkovitijom suradnjom među državama članicama na utvrđivanju, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi ili oduzimanju imovine ostvarene kaznenim djelima poboljšava potencijal za razbijanje nezakonitih radnji u području organiziranog kriminala;

budući da međusobno usklađene prakse doprinose učinkovitosti suradnje na utvrđivanju, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi ili oduzimanju nezakonito ostvarene imovine na europskoj razini;

budući da preporuka br. 16 gore spomenutog plana djelovanja za borbu protiv organiziranog kriminala naglašava kako je potrebno ubrzati postupke za pravosudnu suradnju u stvarima vezanim uz organizirani kriminal, čime bi se znatno skratilo rokove za prosljeđivanje i rješavanje zahtjeva;

uzimajući u obzir da se države članice pridržavaju Europske konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima iz 1959.;

u svjetlu Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nedozvoljene trgovine teškim drogama i psihotropnim tvarima iz 1988., te izvanrednog zasjedanja Glavne skupštine Ujedinjenih naroda o drogama iz 1998.;

⁽¹⁾ SL L 344, 15.12.1997., str. 7.⁽²⁾ SL L 99, 31.3.1998., str. 8.⁽³⁾ SL L 166, 28.6.1991., str. 77.⁽⁴⁾ SL L 342, 31.12.1996., str. 6.⁽⁵⁾ SL L 191, 7.7.1998., str. 4.

s obzirom na uspjeh Dublinskog seminara o oduzimanju imovine iz 1996. u utvrđivanju prepreka učinkovitoj suradnji;

razumijevajući da oblici suradnje utvrđeni ovom Zajedničkom akcijom ne dovode u pitanje druge oblike bilateralne ili multilateralne suradnje,

DONIJELO JE OVU ZAJEDNIČKU AKCIJU:

Članak 1.

1. Kako bi se poboljšala učinkovitost djelovanja protiv organiziranog kriminala, države članice osiguravaju da ne postoje ili da se ne primjenjuju rezerve u vezi sa sljedećim člancima Konvencije o pranju, istrazi, privremenom oduzimanju i oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom Vijeća Europe iz 1990. (dalje u tekstu „Konvencija iz 1990.”):

- (a) članak 2.: ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora ili sigurnosne mjere koja uključuje oduzimanje slobode najmanje jednu godinu;
- (b) članak 6.: ako se radi o težim kaznenim djelima. Takva kaznena djela trebaju u svakom slučaju uključivati kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora ili sigurnosna mjera koja uključuje oduzimanje slobode najmanje jednu godinu, ili, za one države koje imaju minimalni prag za kaznena djela u svom pravnom sustavu, kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora ili sigurnosna mjera oduzimanja slobode do šest mjeseci.

Točka (a) ne utječe na rezerve u vezi s oduzimanjem imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima koja su kažnjiva prema poreznim propisima.

2. Svaka država članica osigurava da njeno zakonodavstvo i postupci oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima dopuštaju i oduzimanje imovine vrijednost koje odgovara toj koristi, i u domaćim postupcima i u postupcima pokrenutim na zahtjev druge države članice, uključujući i zahtjev za provedbu stranih naloga za pljenidbu. Međutim, države članice mogu isključiti oduzimanje imovine čija vrijednost odgovara imovinskoj koristi stečenoj kaznenim djelima u lakšim slučajevima. Riječi „imovina”, „imovinska korist” i „oduzimanje” imaju isto značenje kao i u članku 1. Konvencije iz 1990.

3. Svaka država članica osigurava da njeno pravo i postupci omogućavaju dopuštanje utvrđivanja i praćenja sumnjivih imovinskih koristi stečenih kaznenim djelima na zahtjev druge

države članice ako postoji opravdana sumnja da je počinjeno kazneno djelo. Takvi materijalni i postupovni propisi omogućavaju pružanje pomoći u najranijim fazama istrage, i u tu svrhu će države članice nastojati ograničiti svoje korištenje razloga iz kojih nije moguća suradnja sa drugim državama članicama u skladu sa člankom 18. stavkom 2. i 3. Konvencije iz 1990.

Članak 2.

1. U okviru djelovanja Europske pravosudne mreže svaka država članica priprema jednostavan vodič za korisnike, uključujući informacije o tome gdje dobiti savjet, koji navodi sve oblike pomoći koje može osigurati kod utvrđivanja, praćenja, zamrzavanja, pljenidbe ili oduzimanja imovine ili imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima. Vodič će uključivati i sva važna ograničenja na takvu pomoć i informacije koje bi trebale osigurati države koje upućuju zahtjev.

2. Vodiči iz stavka 1. se šalju Glavnom tajništvu Vijeća Europske unije i prevode na službene jezike institucija Europske zajednice. Glavno tajništvo potom distribuira vodiče državama članicama, Europskoj pravosudnoj mreži i Europolu.

3. Svaka država članica osigurava ažuriranje vodiča iz stavka 1. i slanje svih promjena Glavnom tajništvu Vijeća na prijevod i distribuciju u skladu sa stavkom 2.

Članak 3.

Države članice daju svim zahtjevima iz drugih država članica koji se odnose na utvrđivanje, praćenje, zamrzavanje, pljenidbu ili oduzimanje imovine jednaku važnost kakvu pridaju istim mjerama u domaćim postupcima.

Članak 4.

1. Države članice potiču izravne kontakte između istražitelja, istražnih sudaca i tužitelja država članica koristeći na odgovarajući način dostupne dogovore o suradnji, kako bi se izbjeglo nepotrebno slanje zahtjeva za pomoć formalnim kanalima. Kada je potreban službeni zahtjev, država članica koja je uputila zahtjev osigurava odgovarajuću pripremu zahtjeva te da isti udovoljava svim zahtjevima države članice primateljice.

2. Kada nije moguće riješiti zahtjev za pomoć na način kako to očekuje država koja je uputila zahtjev, država primateljica pokušava udovoljiti zahtjevu na neki drugi način, nakon odgovarajućeg savjetovanja s državom koja je uputila zahtjev, poštujući pritom u cijelosti nacionalno pravo i međunarodne obveze.

3. Države članice upućuju zahtjev za pomoć čim se odredi kakva je točno pomoć potrebna i, kada je zahtjev označen „hitno” i naveden krajnji rok, objašnjava razloge za hitnost i određivanje krajnjeg roka.

Članak 5.

1. Države članice, kada to nije u suprotnosti s njihovim nacionalnim pravom, poduzimaju sve mjere potrebne da bi se na najmanju razinu sveo rizik od umanjenja imovine. Ti koraci uključuju mjere potrebne da bi se osiguralo da imovina koja je predmet zahtjeva iz druge države članice bude brzo zamrznuta ili zaplijenjena kako se ne bi otežavao kasniji zahtjev za oduzimanje imovine.

2. Kada se za vrijeme postupka rješavanja zahtjeva za pravnom pomoći u jednom području države članice javi potreba za daljnjim istražnim radnjama u drugom području iste države članice, ta država članica, kada to nije u suprotnosti s njenim pravom, poduzima sve moguće mjere kako bi omogućila pružanje potrebne pomoći bez pripreme još jednog zahtjeva za pomoć.

3. Kada rješavanje zahtjeva dovede do potrebe za daljnjim istražnim radnjama na stvari povezanoj s onom koju se istražuje, a država članica uputi dodatni zahtjev za pomoć, država primateljica, kada to nije u suprotnosti s njenim nacionalnim zakonima, poduzima sve moguće mjere kako bi ubrzala rješavanje takvog dodatnog zahtjeva.

Članak 6.

1. Države članice osiguravaju rješenja koja omogućavaju da se sudstvo upozna s dobrim praksama u međunarodnoj suradnji na utvrđivanju, praćenju, zamrzavanju ili pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima.

2. Države članice osiguravaju odgovarajuće osposobljavanje koje odražava dobru praksu, za sve istražitelje, istražne suce, tužitelje i druge službenike koji se bave međunarodnom suradnjom na utvrđivanju, praćenju, zamrzavanju ili pljenidbi ili oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima.

3. Predsjedništvo i zainteresirane države članice u suradnji, kada je potrebno, s Europskom pravosudnom mrežom i Euro-polom, prema potrebi organiziraju seminare za službenike iz država članica i druge praktičare koji su uključeni u promicanje i razvijanje najboljih praksi te također kako bi se potaknulo usklađivanje prakse.

Članak 7.

Prije kraja ljeta 2000., Vijeće pregledava ovu Zajedničku akciju u svjetlu rezultata primjene Zajedničke akcije od 5. prosinca 1997. kojom se određuje mehanizam za ocjenjivanje primjene i provedbe na nacionalnoj razini međunarodnih djelovanja u borbi protiv organiziranog kriminala.

Članak 8.

1. U skladu sa stavkom 2., države članice poduzimaju sve mjere potrebne za provedbu ove Zajedničke akcije čim ista stupi na snagu, i osiguravaju distribuciju sadržaja dokumenta svojim nadležnim nacionalnim i lokalnim tijelima.

2. Država članica predaju na razmatranje nadležnim tijelima odgovarajuće prijedloge za provedbu stavka 1. u roku od tri godine od stupanja na snagu ove Zajedničke akcije, a u vezi s njihovim donošenjem.

Članak 9.

Ova Zajednička akcija objavljuje se u Službenom listu i stupa na snagu na dan objave.

Sastavljeno u Bruxellesu 3. prosinca 1998.

Za Vijeće
Predsjednik
K. SCHLÖGL